

Dalsgrenda Nyheter

Mai 2012 nr 1

Avisen gis ut av Dalsgrenda Bygdeutvalg

Redaktør: Bjørn Ersdal: b-ers@online.no telefon: 75 16 46 87

Noe av innholdet i denne utgaven:

Påskerapport fra Nevertjønnlia

Tone Gurendal har sendt oss et lite knippe bilder fra påsken 2012.

(side 6)

Med på notan

Reportasje fra teaterlagets forestilling (side 8 og 9)

Han Even i Rabben

En historie om mannen som rodde til jobben i 20 år, i følge Jernverkets avis Vårt Verk.
(sde 11 og 12)

17.mai 2012

Flaggheising kl. 08.00

Kafeen åpner kl. 10.00 og stenger kl. 15.00

Toget går fra skola kl. 11.00

Vi går fra skola til krigsminnesmerket.
Her blir det nedleggelse av krans v/ ordfører Kai Henriksen, samt musikk av Dalselvkorpset og Korisma.

Toget går videre forbi eldresenteret og tilbake til skola.

Leker for barna kl. 13.00
Loddsalg med trekning etter arrangementet.

På vegne av foreldreutvalget ved Dalsgrenda skole
Monica Skansen

Nytt styre i Dalselv idrettslag

På årsmøtet i Dalselv Idrettslag 11. mars 2012, ble det valgt inn nytt styre. Det nye styret består av:

Leder: Ann-Line Ulvestad
Nestleder: Svein Forseng
Sekretær: Martin Johansen
Kasserer: Line Lind
Styremedlem: Lisa Stien
Styremedlem: John-Børge Westgaard

Styret er i startfasen av planleggingen/prioriteringen av hvilke områder vi skal satse på, og trenger innspill for å kartlegge ønsker og behov til barn, unge og voksne i bygda. Vi ønsker å prioritere informasjon til medlemmer og andre, vi finnes på Facebook, internett og vil også dele ut papirfoldere til alle husstander.

Med vennlig hilsen Line Lind

Det nye styret i Dalselv IL

Stående fra venstre: Lisa Stien, Line Lind, Martin Johansen, Svein Forseng, John-Børge Westgaard.
Sittende foran Ann-Line Ulvestad.

Årsmøte i Dalsgrenda Sanitetsforening

Årsmelding 2011

I 2011 hadde vi 11 medlemsmøter og 6 styremøter.

Pr 31/12-2011 var det 39 medlemmer i foreningen.

Vi har gitt ut kr 35.500,- fordelt på NKS (Sanitetens) egne fond, samt korps, barnegospelkor og barnehagen i bygda.

Pengene vi har fått inn ved salg av fastelavnsris og maiblomster, og fra basar, lotteri, loppemarked og loddsalg på møtene. Våren gikk med på å forberede vårt arrangement av fylkesårsmøte 3-6. juni. Selve møtet ble avviklet på Meyergården, men vi hadde arrangement i Mo Kirke og på Samfunnshuset i bygda. Her vil vi takke idrettslaget, korpset, koret, barnegospelkoret

og teaterlaget for all støtte og hjelp som vi fikk fra dem.

St.Hansaften serverte vi rømmegrøt og spekemat på eldresenteret.

Under Sanitetens uke, i september, ble det servert gryterett og rundstykker til skolens elever og ansatte.

Vi deltok på Bøgdadagen i august, da hadde vi loppemarked.

I november ble basaren avviklet. Da satt vi på Prix i Åga og solgte lodd. Takk til alle som kjøpte lodd hos oss.

Til jul ble det gitt julestjerner til alle våre sambygdinger som bor på institusjoner rundt om i Rana.

Det nye styret for 2012 består av følgende:

Leder: Helena Stien
Nestleder: Ingrid Djuplasti
Sekretær: Svanhild Johansen
Kasserer: Anne-Lise Bernhoff
Styremedlem: Marita Norum
Styremedlem: Hanna Stien
Varamedlem: Wenche Westgaard
Varamedlem: Britt Nilsen

Tekst: Anny Robertsen

Årsmøte i Dalselv teaterlag

Her meldes det om ny leder Line Storbakk som overtar etter Ørjan Johansen. På bilde ser vi Ørjan Johansen, som dessverre ikke kunne være med på bilde, han blir her representert av Kenneth Sjonbotn som overleverer ordførerklubba til den nye lederen, Line Storbakk, som heller ikke kunne være med på bilde grunnet manglende tilstedeværelse, og følgelig måtte bli representert av Siv Hege Ersdal som, da slik bildet viser, var til stede da dette ble tatt! Årsmøtet hadde godt oppmøte, og besluttet at det nye styret vil forsøke seg med ny revy til høsten.

Tekst og foto: Herlof Øverdal

Dalselv Samfunnshus

Her overtar Herlof Øverdal som leder etter Vidar Kildal, med seg i styret får han, Eva Stien, Helena Stien, Tommy Olsen og Vidar Johansen. Varamedlemmer er Bjørn Ersdal, Catrine Johansen, og Vidar Kildal.

Årsmøtet hadde ingen store saker, men ble åpnet med minneord og ett minutts stillhet til mine om Grete Mari Kristiansen, som

dessverre etter kort tids sykdom gikk bort i 2011.

Tekst: Herlof Øverdal

Dalselvkorpset;

Ny leder i korpset er Mona Lisa Nilsen.

En av hovedsakene er at korpset for tiden sliter med rekruttering, dette på tross av at største utgiftspost ved siden av dirigent, er

aspirantopplæring. Så de oppfordrer gamle og nye medlemmer hjertelig velkommen!

Tekst: Herlof Øverdal

Årets konfirmanter i Dalsgrenda

Her er de fleste konfirmandene samlet på skoletrappa i forbindelse med årets innsamlingsaksjon. To konfirmanter var ikke til stede: Inga Kildal og Hedda Forseng.

Bak fra venstre: Eirik Nerdal Moen, Christoffer Haaberg, Saras Tobias Solbakken, Kristoffer Ersdal Fossmo, Joakim Westgaard, Tobias Svendsen.
Foran fra venstre: Maria Johansen, Gabrielle Rognli, Ellen Marie Nerdal, Annika Johansen og Hanne Marie Stavnes. Foto: Siv Hege Ersdal

Klassebilde 1968/69

Skolestyrer og elever ved Dalsgrenda skole 1968/69.

1. rekke fra venstre: Geir Erik Berntsen, Torunn Arntzen, Rønnaug Solbeim, Lindy Sjønes, Geir Nerdal.
2. rekke: Skolestyrer Ragnar L. Johannessen, Kåre Jobansen, Vidar Kildal, Ketil Solbakk, Rune Johannessen, Harald Jobansen, Oddmund Øverdal.

Noe fra mitt liv i dalen

Dalsgrenda Nyheter har fått en artig samling med små historier fra Nelly Valvik. Første del kommer i dette nummeret, del to kommer i vårt høstnummer.

Nelly sier om seg sjøl: Jeg er oppvokst i Stordalen ved siden av Remman, er født i 1935, men vet ikke om jeg har villet være ung i dag. Vi hadde det mye friere, om det var lite goder, vi var fornøyd med det vi hadde. Alle var likestilte. Skal nu fortelle om da jeg vokste opp.

Var 5 år da krigen brøt ut, husker flyene som kom opp over dalen, var skremmende.

Var en dag jeg skulle til Odd på Remman, men så sa mamma at jeg skulle passe Klara, så vi holdt på å ake i Fjøsbakken. Det måtte være senhøst i 1940, for Esther var bare noen måneder gammel. Klara var så redd for flyene, hun skreik og belja som bare det. Den dagen kom det mange fly, så hun skreik og bar seg at det var flyvende maskin, så hun dreit seg ut og da ville ikke jeg ha noe med henne å gjøre. Klara var 3 år, så da bar det inn med henne og da var jeg snar til å springe til Odd. Det var nu vi som regjerte i Stordalen. Ja, vi hadde ikke telefon, mobil eller data, de hadde radio hjemme, men den måtte de levere fra seg under krigen. Men du verden så oppfinnsomme vi var. Det var ikke mye leker, mamma sydde oss tøydukker, hodet var av seluloid. Men det ble mest øks og kniv på meg. Jeg stjal øksa hjemme og for til Odd, gjemte den under en klekoker da jeg så Milly kom etter meg. Hun måtte gå hjem uten øks. Så tok jeg og Odd til å skoge små bjørk og or, stammene var like store som oss. Så var det å lure øksa på plass før jeg gikk inn, for jeg hadde da ikke hatt den.

Husker at vi evakuerte til Slåtten våren 1940. Esther var bare ca 3-4 uker. Vi gikk opp Hattåkerdalen. Karen og Gunvor, tantene våres, var med. Husker jeg våknet på mårran og da var verken mamma eller Milly der. Vi lå i flatseng på loftet i Slåtten, der som mamma hadde ligget med Esther lå det ei fremmed jente (fikk vite det siden at det var

Agnes på Klubben). Mamma og Milly var og melket kyrne som var hjemme. Da jeg kom ned i stua holdt Karen og Jenny på med ei gammel kjæring, skulle ha ho på bøtta. Jeg ble så redd at jeg gjemte meg bak en vegg, ble glad da jeg så mor og Milly kom. Det var mor til Kristoffer Bang som Jenny og Karen hadde tatt med til Slåtten.

Syns det var folk over alt!

Ja, vi fant på mye, en gang mamma tok Esther og Alf med seg, så det ble bare Klara og jeg hjemme. Vi visste ikke hva vi skulle gjøre, jeg var vel 9-10 år og Klara 8 år. Så kom Odd og da var dagen reddet. Så var det hva vi skulle finne på. Det måtte ha vært barnedåp, for jeg sa at vi skulle døpe katta, ei gammel pusi vi hadde. Ja, jeg tok på meg finkjolen tilmamma, den var sort, med et snøre i midjen og et hvitt skjerf i halsen var jeg prest. Kledde dåpskjolen og lua på katta, Klara skulle bære, Odd skulle ta lua av. Så bar det til bekken, var en råk der, hadde ausa og salmebok med. Odd tok lua av, men da katta fikk en ause med kaldt vann over hode bykset han ut av armene på Klara og for hoppende bort over skaren, men fikk nu tak i katta og befridde henne ut av kjolen, var snar å komme seg under låvtelet. Ja så var vi et minne rikere og dagen var reddet.

Ja det med øks var ikke bare-bare. Husker pappa sa at når vi kvistet skulle vi stå på en side og kviste på den andre siden, men det hørte ikke Odd på. Han sto og skrevde over et tre da øksa glapp og han hugde seg på rista. Han blødde så men jeg kommanderte han at han skulle holde kjeft. Så tok jeg han til bekken, det var tynn is så vi slo hull i, så var det bare å sette foten ned i så det sluttet å blø. Så byttet han strømpe, den tørre på sårfooten, jeg banket den andre nesten tørr på en stein. Han måtte ikke sipe som ei jente og ikke si noe til mora si.

Vi var ute hele dagen, dro hver til oss på kvelden. Men om kvelden hadde Odd fått så vondt i foten at den andre dagen måtte de til dr. Lind.

Men da jeg den andre kvelden gikk til Remman da lå Odd i senga. De måtte brenne såret rent og sy det. Men han ble snart frisk, jeg var visst hver dag og så til han.

Vi spilte Ludo og Mil, Alf, onkelen til Odd, fortalte mange røverhistorier. Anette var helt forfelt og hysset på Alf at han skulle tie, men han fortalte bare mer og enda verre. En gang hadde Milly og mamma setet noe høy, det sto og truet med regn. Da tok Odd og jeg og lekte krig med å kaste høy på hverandre. Vi hivde ut alle setene, men så

kom Solfrid søster til Odd, og oppdaget hva vi hadde gjort. Hun for nå etter Milly så de fikk karet høyet i hop før regnet kom. Vi klatret opp i ei stor bjørk, så de fikk ikke tak i oss, og glade var vi for hadde de fått tak i oss da hadde vi fått juling.
Tekst: Nelly Valvik

Nevertjønna Påsken 2012

Nevertjønna viste seg fra sin aller beste side i påsken i år.

Fin fangst både på repping og standva selv om Napp og Nyttis huggtabell viste dårlig fiske.

Christoffer Gurendal viser frem noe av fangsten

Skiføre var det så som så med, knall bra i starten og noe djuprennt midt i og hardt på slutten.

Her prøver kompisene Casper Berg og Christoffer Gurendal skiføret. Bak dem kommer mammaen til Casper, Trine Berg Johansen

Været var også nokså variert i området, hadde vel alt unntatt regn. Ellers ble det observert Hare (både vanlig hvit, spor og påske!), svære flokker med Ryper og Jervespor.
Alt i alt en super påske!
Tekst og foto: Tone Gurendal

Slektstreff på Reinhaglia

Av Sigbert Fryxéll

Fra Våre Forfedre nr 3 / 2008

For et år siden kom det en epost til RSHL fra Jan N. Karlsen som har funnet ut at han som mange andre har slekt fra Rana. Han skriver som følger: *Etter en tids søken har jeg funnet i Ministrat for Nord Rana i 1891 at min bestefar er født i Bjørnådal (14.12.1890 og døpt 11.01.1891). Han hadde navnet Johannes Martin og tok senere etternavnet Karlsen. Det står litt utydelig, men jeg "leser" foreldrene sine navn som Johan Peder Johnson og Mathilde Johannesdatter og bosatt i Bjørnådal. Johannes giftet seg med Ingeborg fra Løkken og kom til Sunndalsøra i 1917 og jobbet som elektriker. De fikk tre barn og datteren Margit, som nylig fylte 90 år, er eneste gjenlevende. Johannes ville aldri fortelle noe om sin bakgrunn og oppvekst. Vi er seks barnebarn som er veldig interessert i å få vite mer om våre "røtter". Dersom det finst en bygdebok som kan gi oss mer detaljert informasjon så er det fint om vi kan bli tipset om dette. Dersom du/dere har mulighet for å sette oss i kontakt med en lokalhistoriker med spesiell kjennskap til Bjørnådal, ville vi sette stor pris på dette. På forhånd takk ! Vennlig hilsen Jan N. Karlsen*

Jeg tror han er inne på feil spår og svarer med.

Hei Jan Lurer på om det er den rette Johannes du har funnet. Kan du komme med litt mer? Den Johannes du skriver om var gift med Lisa Mathea Vang f 1895. De fikk 5 barn mellom 1915 og 1926. Jeg tror at det er Johannes Martin f 1885 Reinhaglia du søker, far er Karl Johan Wahlgren f 1864 i Sverige og mor Elise Margrethe Abrahamsdatter f 1871 Reinhaglia. Elise var gift 2 ganger. Så hører jeg ikke noe fra han før i november, då følgende e-post kommer:

Hei Sigbert! Jeg takker så mye for ditt svar. Dessverre har jeg måttet la dette ligge pga. av reise. Jeg ønsker nå å ta opp igjen tråden og vil være takknemlig om du har mulighet for å hjelpe til med å komme litt videre. Du har helt rett når det gjelder din teori om min bestefar. Det er Johannes Martin (Karlsen) som ble født den 5. mai i 1889 i Reinhaglia med foreldre Elise Margrethe Abrahamsdatter f. 1871 og veiarbeider Karl Johan Wahlgren. (Har fått tak i kopi av hans dåpsattest og sjekket i skannet kirkebok for Nord-Rana). Folketellingen i 1900 viser at Johannes vokste opp på Tørbækmoen som "tjenestegutt og gjeter." Elise finner jeg igjen på Træthammer i 1900 som tjenestepike og så vidt jeg vet var det liten eller ingen kontakent mellom mor og sønn under hans oppvekst. Det skulle vært interessant å vite hvor det ble av Karl Johan Wahlgren (skrives Valgren i dåpsattesten)? Reiste han tilbake til Sverige eller er han identisk med K.J. Valgren som jeg finner i Overhalla på gården Karlsber i 1900? Du skriver at Elise var gift 2 ganger. Har du mulighet for å informere mer om dette og i tilfelle sette meg på sporet av eventuelle etterkommere som kan være villig til å gi utfyllende opplysninge? Er gården Re(i)nhaglia i slektens eie (etter Abraham Christenssen- min tippoldefar)?

Nå er vi i gang på alvor, og etter litt forskning finner vi ut følgende: Johannes er født på Reinhaglia 5.5.1889. Mor er Elise Margrethe Abrahamsdatter f 1871, far er veiarbeider Karl Johan Wahlgren fra Sverige. Johannes er Elises første barn og han reiser til Løkken i 1914 og jobbet på Løkken verk som elektriker. Han giftet seg der med Ingeborg og for til Sunndalsøra i 1917. De fikk tre barn, Margit, John og Sverre (Jans far). Johannes var en fjellets mann som arbeidet som anleggsformann i Sunndalsfjellene under utbyggingen av Aura kraftverk og senere som formann på selve kraftstasjonen til han gikk av med pensjon 70 år gammel. Han døde 85 år gammel i 1974. Jan og flere av hans søskenbarn hadde nær kontakt med han under oppveksten og dette er den viktigste årsaken til deres interesse for hans bakgrunn som han selv fortalte svært lite om. Andre barnet får hun med Peder Herman Johansen f 1872. 17.2.1895 ble Kristian Olaus Pedersen født, han for til Bergen. Tredje barnet Edvin Olai Ingeman Ludvigsen f 29.2.1892. Han for sannsynligvis til Sandnessjøen, far er Ludvig Ambrosius Kristensen f 4.4. 1874 i Högstaby, Sverige. Jan og hans søskenbarn ønsket å besøke Johannes barndomshjem i Reinhaglia, så de bestemte seg for å dra til Mo. Jeg hjalp dem med å få kontakt med eierne av Reinhaglia, og det ble avtalt at de skulle komme til Mo den 13. juni. Det var en spent og positiv gjeng jeg møtte på hotellet, fred. 13. juni. De var 9 personer: Jan Narve Karlsen, Ketil Skjevnik Karlsen (Jans sønn), Gunn Marit Tredal Halle, May Karin Tredal Halle (Gunnns datter), Svein Roger Karlsen (alias Kaptein Sabeltann), Kristin Røysland

(Sveins kone), Odd Johannes Karlsen, Signe Kvam (Odds kone) og Bente Karlsen. Lørdag morgen startet vi på turen til Reinhaglia. Vi kjørte til Dalsgrenda hvor vi møtte Tor Reinhagli, Leif Reinhagli og Herleiv Nerdal. Disse er slektninger til Jan og hans følge, og har stor lokalkjennskap til området vi skulle gjennom. Det er bilvei langs elva de første 3 km, og etter det ca. 2 timers fottur oppover fjellet. Det blir fortalt at stien vi fulgte, var den nye stien som ble brukt etter at veien ble ferdig på 1960-tallet. Tor fortalte om ”halvtimessteinen”, som man brukte til hvileplass. Vel framme på Reinhaglia blir vi vist rundt, historier blir fortalt, bilder kommer fram og kaffen smaker godt. Vi får også se bursdagsgaven til Tor, en ny bru over en bekk, turen ned går som en dans. Vel nede blir det mer slektsprat og de finner ut at to av de som har guidet oss er firmenninger med Johannes ætlinger, og de blir enige at de må holde kontakt. På kvelden for vi en tur opp til Tørrbekkmoen der Johannes i folketellingen 1900 er gjeter og boende der når han konfirmeres i 1905. Om søndagen blir Jan, Bente, Gunn Marit og May Karin med på turen til Bardal og vi skilles på kvelden etter spist kinamat, Jan og Svein Roger er fra nå medlemmer i RSHL. Er det noen som har opplysninger eller vet hva som skjedde med de andre barna til Elise Margrethe og Karl Johan Wahlgren, ta kontakt med meg. Vi skal nok finne fram mer slekt til dem før vi gir oss.

De nye firmennigene fr venstre Svein Roger, Øyvind Reinhagli ,Odd Johannes, Gunn Marit, Herleiv Nerdal, Bente og halve Jan Narve.

Dalselv teaterlag ”Med På Notan”

Revy i to akter total spilletid ca 1time og 45 min

Tilskuere ca 270 fordelt på tre forestillinger.

Instruktør Magnus Kvitnes

Skuespillere: Kurt, Anny, Bente, Cathrine, Siv Hege, Geir Kristian, Kenneth, Lillian,

Annika, Magnus, Herlof, Ørjan, Lise, Heidi Mari og Bjørn

Musikkere; Kenneth, Kurt, Tor, Bjørn Einar, Tomm Einar, og Heidi Mari

Øvrige; Vidar, Pia Catrin, Grete Julie, Line, Kjell Tore, Tom og Thomas

Geir Kristian var en av de som imponerte under årets forestilling, her ferdig sminket til bussjåfør

Med revyen ”Med på notan” viser Dalselv teaterlag igjen at de fremdeles kan lage god underholdning for store og små. Årets revy mener jeg var, teknisk godt gjennomført, småhumrende men uten de helt store latter høydepunktene. Og som fra fjorårets revy, igjen må jeg trekke frem Kurt Almli. Han viser igjen at han er en meget habil tekstforfatter. Dette i tillegg til å være en god sanger og scenekunstner. Det er bare to-tre av de 20 numrene han ikke har vært med på som tekstforfatter, skuespiller eller sanger, litt småimponerende! Jeg likte spesielt godt visene, ”Mett paradiset” definitivt en hyllest til strømmen, og melodien Dalselv i bilder, begge disse syntes jeg hadde veldig gode tekster samt veldig god fremføring. Dalselv i bilder også med lysbildeshow som viste gamle og nye bilder fra Dalsgrenda, bildene passet godt inn til teksten, og varmet sikkert litt ekstra for oss som er fra bygda.

En annen som virkelig viste seg frem under årets revy er den alltid så blide og positive Geir Kristian Arntzen, som i år debuterte på stor scene i nummeret Hompeskatten der han er ivrig bussjåfør, sammen med passasjerene Bente Sjonbotn, Anny Robertsen og solist Siv Hege Ersdal, humper de rundt på scenen i både takt og utakt, sjarmerende og bra. igjen med Kurt Almli’s tekst denne gang omskrevet fra Alf Prøysens ”mjølkeruta til heia”. Geir Kristian har også tidligere vært med

teaterlaget på revyer, men da sammen med Vidar og onkel Kjell Tore som scenearbeider. Så dette var første gangen han viste seg frem for publikum.

Geir Kristian som er oppvokst i Oldermoen, har som han sier teater blod i årene og tenker da både på bestemor og ikke minst på bestefar Oddvar som småhumrer i bakgrunnen når undertegnede skal forsøke seg som seriøs journalist, med skriveblokk og dype spørsmål. Geir Kristian er som sagt en glad gutt, går nå på Mjølan videregående skole. Han er i tillegg til å være med i Dalselv teaterlag også sammen med optimist teateret hver mandag.

Han sier at jeg spesielt må nevne støttekontaktene Arnt Ivar og Bente som han synes er kjempejæve, og som han i nærmere 12 år nå har vært sammen med en dag i uken. Geir Kristian syntes dette å være på scenen var litt nifst, men han hadde jo god hjelp av gode skuespillere og trekker da spesielt frem Magnus Kvitnes. Så skryter han veldig av de pene damene på sminken, han ble jo så godt sminket. Med både bart og røde kinn, så det var nok ikke så godt for publikum å se at det var han som var på scenen, nemlig.

Og når jeg lurar på om dette var noe som gav mersmak, er det tommelen opp og han er selvfølgelig med til neste revy.

De tre forestillingen ble som i fjor også i år avsluttet med en godt besøkt pubkveld, noe som nå er i ferd med å bli en tradisjon.

Tekst og foto: Herlof Øverdal

Steder i bygda vår

Dalsgrenda Nyheter har opprettet en spalte der vi presenterer steder i bygda vår. Dersom noen har bilder og litt bakgrunnsstoff fra ett eller annet sted i bygda, så tar vi gjerne imot materiale.

Storbrufossen/Trångfossen

Et stykke opp i Dalsgrenddalen deler veien seg i to. Den ene veien går opp på sørsiden av elva, mens den andre krysser elva over Storbrua. Fossen under brua går i dag under navnet Storbrufossen, men det opprinnelige navnet er Trångfossen. Juta (kløfta) mellom Helligmoen, der Karin og Arild Michalsen bor, og fossen, kalles fortsatt Trångfossjuta. Den første brua over fossen ble bygd først på 1930-tallet, i forbindelse med at det kom vei til Øverdalen. Ungdomslaget Demring var svært engasjert i arbeidet med å få veg til Øverdalen, og de arrangerte to fester der de samlet inn penger til vegen. I protokollen fra

ungdomslaget står det følgende om den første festen:

Vegfest avholdes på Stien den 18/11 1928 kl 3. eft.

Program:

Hermod (navn på ungdomslagets "avis" red. anmerkning)

Skuespill: Sju alen av samme stykke

Pakkeauksjon

God restaurant

Videre går det frem at festen innbrakte kr 193,- brutto.

Resultatet etter den andre vegfesten var kr 129,-

Dette bildet er tatt under Storbrua, visst nok rett etter at den ble ferdig bygd. Vi har dessverre ikke klart å finne ut hvem personene på bildet er.

Nord-Rana kommune,
Formannskapet,
her.

Øverdalsbruen.

Herved meddeles at den nye Øverdalsbru med innkjøringer ble åpnet for vanlig trafikk fra 1/7 - 1958.

Den gamle bru er revet og lagret på stedet. De gamle brubjelker viser seg å være i bedre stand enn fra først av antatt, og kan derfor benyttes til andre bruer med tilsvarende mindre spennvidde.

Når unntas mindre etterarbeider, kan arbeidet med bruprojektet ansees avsluttet fra vår side.

Vegvesenet er underrettet om åpningen.

Dette til underretning.

Til ref.

Gunn Berg
Gunn Berg

Den første brua over fossen ble skiftet ut i 1958. Den andre ble renoveret og fikk nytt dekke på 1990-tallet.

Det har flere ganger rast ut store steinblokker i fossen, og den har derfor forandret seg ganske mye i årenes løp.

Her er en kopi av skriv til Nord-Rana Formannskap, i forbindelse med ferdigstillingen av ny brua i 1958.

Tekst: Gunn Berg

På bildet nedenfor ser vi Storbrufossen slik den ser ut i dag

Foto: Herlof Øverdal

Even i Rabben

Vi i Dalsgrendanytt kommer stadig over ting som vi synes vi må dele med våre lesere. Nå har vi funnet ett gammelt nummer av Vårt verk, som i sin tid var Norsk Jernverks informasjonsblad til sine ansatte. I et nummer fra 1967 finner vi historien om Even i Rabben, eller Even Hansen, mannen som hadde rodd på arbeid i 20 år. Nå hadde han ikke rodd hele veien, men over elva fra Fagermosiden til Øverdalsiden for å ta bussen på arbeide. Det er litt rart å tenke på i vår moderne tidsalder at det ikke var vei opp Dalsgrendalen, og folk måtte ro over elva for å komme seg på jobb. Even begynte på jernverket under anleggstiden i 1947 og

jobbet der helt frem til han fylte 70 år i 1967.

Før det var han som 16 åring dreng på Hjelmdal der han var i tre fire år. På vinteren drev han jakt og fiske, og skaffet seg etter hvert også ett lite småbruk. Han forteller om vanskelige tider før og under krigen med stor arbeidsledighet og vanskeligheter med fast arbeid.

I løpet av alle årene på Jernverket skjedde det bare en gang at han ikke kom seg over elva og på arbeidet grunnet føreforholdene.

Vanskeligst var det når isen var for tynn til å gå på og for tykk til å hogge seg gjennom.

Jeg har vært oppe og sett på løypa han måtte gå både sommer og vinter, og klarer ikke helt å se for meg hvordan det var uten vei. Even fikk sykdommen polio i 1924 og ble da lammet i høyre armen, han fikk på tross av dette arbeide på vegvesenet, og senere på jernbanen før han begynte på verket i 1947.

Han slet litt med å slå med feisel, men grave og måke det kunne han. Og han sier i intervjuet med Vårt Verk at det var sikkert det harde arbeidet som gjorde at han ble så fort frisk igjen. De siste årene har han imidlertid begynt å få ondt i begge armene..., og det hadde vel de fleste av oss fått om vi hadde

måtte hugge oss gjennom isen i Dalselva for å komme oss på arbeide. Seks dager i uka hele året sommer og vinter, hogg sikkert ikke is på sommeren, men nei de var laget av noe annet stoff disse gamle Dalsgrendgrisene.

Even sluttet som sagt på Jernverket sommeren 1967 og på høsten samme år åpnet veien rundt.

Vi sakser videre fra Vårt Verk at han etter at han ble pensjonist skulle bruke mye tid på hytta i Akersvatnet, både på jakt og fiske. Og det gjorde han til gangs.

Even ble hele 92 år, og han fikk mange både jakt og fisketurer fra hytta i Akersvatnet som pensjonist. For de som ikke husker hvem han var er det sikkert noen som erindrer fra barndommen, og husker på en av de gamle på moped opp og ned Dalsgrendalen. Even bodde de siste årene av livet på Solbakken sammen med datteren Kristine, men var ivrig ute med båten og fisket i elva helt til det siste.

Skrevet av Herlof, Sakset fra Vårt Verk og litt påfyll fra barnebarnet Mai Lis Solbakk

TEKST OG FOTO: GEIR BERGHEIM

HAN ROR TIL JOBBEN

Han drar på årene! Uttrykket er velbrukt og velkjent. Om Even Hansen på gården Øvereng i Øverdalen i Dalselva må en kunne si det med større rett enn for noen annen. For han har årene vært en Hånsdøvendighet på mer enn en måte. Et par år før — og en båt. I snart 21 år har han vært ansatt på Jernverket, og sikkert som Amen i kirka på søndag, har Even dratt på årene for å komme til og fra jobben de seks andre dagene i uka.

Nå er det riktignok ikke så ille at han må ro hele vegen, men den daglige roturen på 50 meter den ene vegen og like langt tilbake igjen, den kommer han vanskelig forbi. Heller ikke den daglige 36 kilometer lange bussturen er det noe å gjøre ved. Utenom roturen og bussreisen må han også spasere et par kilometer daglig mellom hjemmet og båten og bussholdeplassen. Og spaserturen går gjennom skog og over eng.

Even må tidlig opp om morgenen og gjøre seg klar til reisen til Jernverket. Senest ti over halvseks må han være på farten. Når isforholdene eller føret er vanskelig må han starte enda tidligere for å være framme ved bussholdeplassen i tide og nå arbeidsplassen til klokken sju. Etter en lang dag er det samme reisen tilbake igjen. Det

får være Even tilgitt at han stundom har sovnet av på bussen.....

Even begynte på Jernverket allerede i anleggstiden i 1947 og har siden hatt sitt virke der. Men før den tid hadde han vært med på litt av hvert. 16 år gammel begynte han som dreng på gården Hjelmdal i Dalselva. Der var han i 3—4 år. Ellers drev han jakt om vintrene mens det om somrene bare var tilfeldige jobber å få. Arbeidsledigheten var stor. Usikkerheten for

Høst og vår skaper isen store kommunikasjonsproblemer for Even Hansen. Da må han banke sund isen og stake seg gjennom råken.

frisk. Bedringen gikk forholdsvis fort. Men i de senere år er jeg blitt stadig svakere i begge armene. Forklaringen er vel den at jeg måtte røyne den friske armen så mye hardere enn normalt. Men vondt har jeg ikke, legger han til.

Etter mange år med usikre arbeidsforhold begynte jeg på jernbanen i 1940 om høsten og arbeidet der til høsten 1946. Våren 1947, den 12. mai, gikk jeg til min første dag på Jernverket.

— I snart 21 år har jeg hatt denne vegen til og fra arbeid. Vanskeligst har det vært når isforholdene har vært slik at den var for svak til å gå, men samtidig for sterk til å slå seg igjennom med båten. Det har vært mer enn en hard tur over med båten, men det har gått bra. I løpet av all denne tiden er det bare en dag jeg ikke har møtt opp på jobben på grunn av vegforholdene. Men da hadde det i løpet av et eneste døgn falt

Etter en drøy spasertur og en rotur ikke helt uten strabaser mellom isflakene, kan Even stige på bussen som bringer han til jernverksporten.

morgendagen var nesten enda tynnere. Litt vegarbeid var det nå og da, men noe skikkelig fast arbeid var det umulig å oppdrive, forteller Hansen. For å trygge tilværelsen drev han et lite småbruk med et par kyr på båsen.

I 1924 ble Even rammet av polio. Mange andre ble angrepet samtidig. Noen så hardt at de døde, men Even sto det over. Det var høyre overarm som ble lammet, mens underarmen og handa var i orden.

Noen form for behandling ble det ikke snakk om. — Jeg kunne ikke løfte armen, men fikk likevel arbeide på vegen. Det var en del arbeid jeg ikke kunne gjøre, som for eks. å slå med feiselen, men bruke spade og kjøre ut masse gikk godt. Litt ekstra belastning på venstrearmen var ikke til å komme forbi. Det var et slit, det skal jeg ikke nekte for, men jeg tror det var arbeidet som gjorde at jeg ble

RAPPORT FRA BARNEHAGEN , AVDELING STORGRISAN

(Tekst og foto: Bjørg Lifjell)

Fuglekasser.

Hvert år setter vi opp fuglekasser ved gapahuken vår som ligger på Høystakksletta. For å komme dit må vi gå opp Sjyveien, forbi Innigarden, Bekketun og Øyberg. Vi ønsker å lære barna de lokale stedsnavnene og prøver å være bevisst på å bruke disse når vi går på tur.

Her har vi fått opp en fuglekasse. Like etter at den var satt opp, så vi en fugl som satte seg på taket av fuglekassen.

En uke senere var vi og sjekket om noen hadde flyttet inn. Det var det ikke. Et av barna mente at fuglen bare hadde vært og sjekket. Den hadde funnet ut at her var det fint å bo, men at den ville vente litt før den flyttet inn. ☺ ☺

Popcorn laget på bålet smaker godt!

Såing

Et annet tema vi har hvert år er såing av blomster- og grønnsakfrø. I år skal vi ta i bruk de nye plantekassene som noen av foreldrene har laget.

Kråkegruppa er i full sving med arbeidet.

Smågrisan april 2012.

Ungene blir delt i grupper to dager i uken. Da holder vi på med aktiviteter som passer for de ulike aldersgruppene

På bildet til venstre er Odin og Petter i gang med et maleri og til høyre er det Tim-Gabriel som jobber med sitt maleri.

Vi har også laget litt påskepynt.
Her er Magnus i gang med en påskekylling.

Hinder og humpeløype avsluttet årets cup sesong i Dalsgrenda

Søndag 17. mars avsluttet idrettslagets årets vintersesong med kulekjøring, hinderløype, og selvfølgelig grilling og salg av hamburgere og pølser. Løpene var laget oppe i bakkene

mellom Forsenget og skola, og det var både løype for de aller minste, og en svartløype for ”proffene”.

Det er dette som kalles bygdebygging sier Svein Forseng som er en av de som har lagt ned mye arbeid med opparbeidelse og arbeide med løyper under årets vintersesong. Han smiler når han ser utover alle de blide ungene som med hyl og skrik, og med ubeskrivelige

teknikker passerer både hopp, slalåmløyper og de forskjellige hindrene oppi bakkene. Det har i år vært ca 50 unger påmeldt på cuprenn, selv om ikke alle var møtt opp i dag så høres det ut som at det har vært en bra vinter sesong .

På bilde ser vi en del av de glade ungene som var med på avslutnings rennet.

Glade Dalsgrendgriser med en liten linselus i forgrunnen

Dette var ett nytt og spennende tiltak fra det nye styret i idrettslaget, som foruten nyvalgt leder Ann Line Ulvestad består av Line Lind, Martin Johansen, Svein Forseng, Lisa stien og Jon Børge Westgaard.

Vi ønsker det nye styret lykke til fremover og håper på flere kreative og spennende ideer.
Tekst og foto: Herlof.

Årsmøte i Dalsgrenda Eldresenter

Dette avholdes etter at avisen er gått til trykking, men fra leder Magne Stien etterlyses det frivillige som kan være med på oppussing og doning i løpet av sommeren.

Det er vanlig husvedlikehold som trenges og han er interessert i frivillige som kan male skrape, spikre og div. Husk om ikke så alt for lenge så kan det være behov for ett nyoppusset eldresenter for noen og enhver av oss!

Interesserte bes ta kontakt med **Magne Stien Tlf.908 96584**

TRIST FOR SVERIGE.

En vakker dag vil det svenske folk være forsvunnet fra samtidens synskrets, erklærer Svenska Dagbladet pessimistisk. Den ene halvpart sitter i fengsel for underlag, og den annen er kjørt ihjel ved jernbancoverganger. Og når den førstnevnte halvdel får friheten igjen, vil den også snarest mulig la sig kjøre ihjel ved jernbancoverganger.

Underlag og kollisjoner mellom automobiler og jernbanetog kan nu regnes for svensk spesialitet, likesom fyrstikker og knekkebrød.

Kopi fra Nordlands avis 1928

Redaksjonen i Dalsgrenda Nyheter ønsker alle en fin 17. mai.

Vi takker for store og små bidrag til dette nummeret av avisa, og håper dere fortsetter å sende oss stoff.

Innleveringsfrist for stoff som skal med i neste nummer er 15. september.

Liker du ikke å skrive, men har stoff du vil ha inn i avisa, så ring inn tipset til en av oss i redaksjonen:

Bjørn – Telefonnummer: 75 16 46 87

Herlof – Telefonnummer: 48 02 28 59

Gunn – Telefonnummer: 48 15 54 28

Bygdedag 2012

Datoen for byggedagen er satt til lørdag 2. juni.

Planlagte aktiviteter: Sykkelritt rundt Øverdalen, natursti langs gammelveien, utstillinger, hesteridning, salgsboder, kafe, produksjon av skiltene som vi skal sette opp rundt dalen, teatersminking av barn, pubkveld, m.m.